BÖLÜM 10: FONKSİYONLAR

Programlama dilerindeki temel düşünce, programların bloklar halinde yazılmasıdır. Profesyonel yazılımlar incelenirse, programların mantıksal bütünlük gösteren parçalar halinde yazıldığı görülecektir. Böylece, programın yazılması ve istenildiğinde değişiklikler yapılması kolaylaşacaktır. C programlama dilinde bu amaca yönelik olarak fonksiyonlar bir veya birden fazla işlemden oluşan alt programlar olarak da düşünülebilir.

C dilinde yazılan ana programın kendisi de aslında main() adında bir fonksiyondur. main() fonksiyonu yazılmaksızın herhangi bir başka fonksiyonun kullanılması mümkün değildir. Geleneksel olarak, programcılar tarafından komut olarak adlandırılmalarına rağmen, scanf, printf, sin, log ve bunlar gibi, şimdiye kadar kullanmış olduğumuz ve standart C derleyicileri tarafından desteklenmiş (header dosyalarında yer almış) bütün komutlar gerçekte birer fonksiyondur. Ancak bu bölümde standart C header dosyalarında yer alan hazır fonksiyonlardan değil, programcı tarafından yazılarak geliştirilen fonksiyonlardan söz edilecektir.

Aşağıda, programcı tarafından yazılan fonksiyonların genel şekli görülmektedir.

```
dönüş_tipi/void fonsiyon_adı([varsa] parametreler)
{    [varsa] yerel tanımlamaları
    işlem1;
    işlem2;
    ...
    işlemN;
    [varsa] return değer;
}
```

dönüş_tipi: Eğer fonksiyon bir değer geri döndürecek ise değerin tipi belirtilir ve bu değer return deyimi ile döndürülür. Döndürülen değer fonksiyon dönüş tipiyle (int, float, char, v.b) aynı olmalıdır. Değer döndürmeyecek ise dönüş_tipi yerine void yazılır ve return ifadesiyle herhangi bir değer döndürülmez.

fonksiyon_adı: Fonksiyona çağrıda bulunurken kullanılacak belirleyici ad olup değişken ismi tanımlarken uyulması gereken kurallar fonksiyon adı tanımlamaları için de geçerlidir.

parametreler: Varsa, fonksiyon içinde kullanılması gerekli değerleri ve tiplerini içerir. Her parametre değişken tanımlar gibi tanımlanır. Kullanılan parametre birden fazla ise birbirinden ',' ile ayrılır.

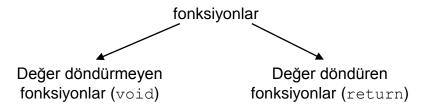
yerel tanımlamaları: Fonksiyona özgü değişken ve sabit gibi tanımlamalardır. Bu bölümde fonksiyonları yakından ilgilendiren değişken tanımlamalarına da yer vermemiz gerekmektedir.

Fonksiyon Prototipi: Tanımlanan bir fonksiyonun programın başında prototipinin yazılması gerekir. Prototip ön bildirimi ile fonksiyona çağrıda bulunulmadan önce derleyiciyi böyle bir fonksiyonun varlığından haberdar ederiz. Varsa dönüş değeri ve aldığı parametrelerin tipleri tanımlanır. Örnek:

int kup(int x); kup fonksiyonu int bir x değeri alır ve yine int bir değer döndürür.

Program yazımındaki satır sıralamasında, tanımlanan fonksiyon, bu fonksiyona çağrıda bulunulan satırlardan önce geliyorsa, fonksiyon prototipi ön bildirimine gerek kalmayabilir. Ama tavsiye edilen uygulama, tanımlanan her fonksiyonun program başında prototipinin yazılmasıdır. Bu, programcıya uygulamada esneklik sağlar.

Bir fonksiyona bir değer üretmek ve üretilen değeri çağrıda bulunan fonksiyona döndürülmesi amacıyla değil de bir işlevi yerine getirmesi amacıyla çağrıda bulunulmuş olabilir. Bu noktada şöyle bir ayrım yapabiliriz:

Simdi bu iki tip fonksiyonu daha yakından inceleyelim.

I. DEĞER DÖNDÜRMEYEN FONKSİYONLAR

Bu fonksiyonlar, alt program gibi kullanılarak ana fonksiyon (main) veya diğer fonksiyonlar tarafından çağrıda bulunulur. Fonksiyon içindeki işlemler icra edilir, fakat çağrıda bulunan fonksiyona herhangi bir değer döndürmezler. Aşağıdaki programı inceleyelim:

```
#include <stdio.h>
void yaz(); /* fonksiyon ön bildirimi */
void main()
{    yaz();
}

void yaz()
{    printf("C Programlama Notları\n");
}
```

Program çıktısı:

C Programlama Notları

Bu program çalıştırıldığında yaz() fonksiyon ismi kullanılarak fonksiyon çağrılır. yaz() fonksiyonu ana fonksiyon ile aynı ortamda yazılmış ve derlenmiştir. yaz() fonksiyonunun içinde de stdio.h header dosyasında tanımlanmış printf fonksiyonu kullanılarak ekrana C Programlama Notları yazdırılır. Bu işlem tamamlandıktan sonra ana programa herhangi bir değer aktarılması söz konusu değildir.

Tanımlanan fonksiyonlara, çağrıda bulunma esnasında, kullanılmak üzere parametreler yardımıyla değer aktarılabileceğini biliyoruz. Bu değerler fonksiyon

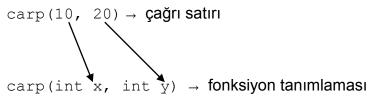
tarafından kullanılır ve verilen görev yerine getirilir. Ama fonksiyon tarafından üretilen değerin çağrıda bulunan fonksiyona aktarılması söz konusu olmayabilir. Çağrıda bulunan fonksiyon tarafından aktarılan değerler, fonksiyon tanımlaması sırasında (yani fonksiyon yazılırken), fonksiyon adının yanında, parantez içersinde parametre olarak listelenir. Aşağıdaki örnek programda carp() fonksiyonuna ana fonksiyondan değer aktarılmaktadır.

```
#include <stdio.h>
void carp(int x, int y); /* fonksiyon ön bildirimi */
void main()
{    carp(10,20);
    carp(5,6);
    carp(8,9);
}

void carp(int x, int y) /* fonksiyon tanımlaması */
{    printf ("%2d * %2d = %3d\n", x, y, x*y);
}

Program çıktısı:
10 * 20 = 200
5 * 6 = 30
8 * 9 = 72
```

Yukarıdaki program çalıştırıldığında carp() fonksiyonunun ilk defa kullanıldığı satırda 10 ve 20 sayıları, fonksiyon tanımlaması sırasında parametre olarak verilen int tipi x ve y değişkenlerine gönderilir. x değişkenine 10, y değişkenine 20 değeri aktarılmış olur. Fonksiyondaki printf bu iki sayının çarpımını görüntüler. Aşağıda, ana programdan fonksiyona değer aktarımı görülmektedir.

Bu programda carp() fonksiyonu ikinci defa çağrıldığında ise 5 ve 6 değerleri fonksiyonun parametreleri olan x ve y değişkenlerine gönderilmekte ve fonksiyondaki printf bu sayıların çarpımını görüntülemektedir. carp() fonksiyonunun üçüncü çağrılışında ise x ve y değişkenlerine 8 ve 9 değerleri gönderilmiş ve bunların çarpımı fonksiyon tarafından görüntülenmiştir.

Aşağıdaki programda, klavyeden bir sayı girilmekte, kare() fonksiyonu bu sayının karesini alarak görüntülemektedir.

```
#include <stdio.h>
void kare(int x); /* fonksiyon ön bildirimi */
void main() /* ana fonksiyon */
{   int sayi;
   printf("Bir sayı giriniz:");
   scanf ("%d", &sayi);
   kare(sayi);
}
```

```
void kare(int x) /* fonksiyon */
{  printf ("Say1: %d Karesi: %d\n", x, x*x);
}

Program çıktısı:
Bir sayı giriniz: 5
Sayı: 5 Karesi: 25
```

Bu programda ana fonksiyonda klavyeden girilen sayı, kare fonksiyonunun adının yanında parantez içinde yazılı olan int tipi x değişkenine aktarılmakta ve fonksiyon bu sayının karesini hesaplayıp görüntülemektedir.

C programlama dilinde değişkenler tanımlandıkları konum itibariyle iki gruba ayrılır. Bunlar;

<u>Genel değişken (global variable)</u>: Programın hemen başında, main fonksiyonunun dışında tanımlanan değişkenlerdir. Tüm fonksiyonlarda (main dahil) geçerlidir ve programın her bölümünden değerine erişilebilir.

<u>Yerel değişken (local variable):</u> Herhangi bir fonksiyon içinde tanımlanan değişkenlerdir. Sadece tanımlandığı fonksiyonda geçerlidir ve sadece bu fonksiyon içersinde değerine erişilebilir.

```
#include<...>
\dots fonk(\dots);
int a; /*tüm fonksiyonlardan değerine erişilebilir,
          değeri değiştirilebilir. (global) */
void main()
int b; /* sadece main fonksiyonu içerisinden
              erişilebilir (local ) */
    . . .
}
.... fonk(...)
   int b; /* sadece fonk fonksiyonu içerisinden
            erişilebilir. main fonksiyonundaki
           b değişkenden bağımsızdır (local ) */
    int c; /* sadece fonk fonksiyonu içerisinden
                erişilebilir (local ) */
     . . .
}
```

Fonksiyonun içinde tanımlanan bir değişkenin (lokal değişken) sadece o fonksiyon içinde geçerli olduğunu biliyoruz. Hatta aynı isimli değişken hem ana programda hem de fonksiyon içinde tanımlanabilir ve bu değişkenlerin isimleri aynı olmasına rağmen farklı değerler taşıyabilir. Aşağıdaki programda \times değişkeni hem ana programda hem de fonksiyon içinde tanımlanmış olmasına rağmen iki ayrı değişken olarak kullanılmaktadır.

```
#include <stdio.h>
void fonk();
void main() /* ana program */
    int x;
    x=10;
    printf("ana programdaki x degeri: %d\n", x);
    printf("ana programdaki x degeri: %d\n",x);
}
void fonk() /* fonksiyon */
    int x;
    x=100;
    printf("fonksiyondaki x degeri: %d\n", x);
    return;
}
Program çıktısı:
ana programdaki x degeri: 10
fonksiyondaki x degeri: 100
```

```
ana programdaki x degeri: 10
```

Bu programda önce ana programdaki x değişkenine 10 sayısı aktarılıyor ve görüntüleniyor. Daha sonra fonk fonksiyon çağrılmış. Fonksiyonda tanımlanmış olan x değiskenine ise 100 savısı atanıyor ve bu da fonksiyon tarafından görüntüleniyor. Fonksiyon icra edildikten sonra tekrar ana programa dönülüp ana programdaki x değişkeni görüntüleniyor. Görüldüğü gibi, fonksiyondaki x değişkenine 100 değeri atandığı halde, ana programdaki x değişkeninin değeri değişmemiştir.

Ana programa herhangi bir değer aktarmayan fonksiyonlara, void fonksiyonlar da denir. Fonksiyon void tipi tanımlanarak, çağrıldığı noktaya herhangi bir değer göndermeyeceği vurgulanmış olur.

Fonksiyon sonlarındaki return ifadesi iki amaçla kullanılabilir. Bunlardan birincisi fonksiyonun çalışmasını sona erdirmek için isteğe bağlı olarak kullanılması, ikincisi ise fonksiyonda üretilen değeri ana programa aktarmaktır. Yukarıdaki kullanımda, return ifadesi fonksiyonun çalışmasını sona erdirmek amacıyla kullanılmıştır.

II. DEĞER DÖNDÜREN FONKSİYONLAR

Bu tip fonksiyonlarda, fonksiyon tarafından üretilen değer return ifadesi ile çağrıda bulunan fonksiyona döndürülmekte ve bu değer orada kullanılmaktadır.

Aşağıdaki programda ana programdan girilen iki sayı fonksiyona gönderilmekte, fonksiyon bu iki sayıyı çarparak ürettiği sonucu ana programdaki değişkene aktarmaktadır.

```
#include <stdio.h>
int carp(int x, int y); /* fonksiyon ön bildirimi */
void main() /* ana program */
    int a, b, c;
    printf ("Birinci sayiyi giriniz:");
    scanf("%d", &a);
    printf("Ikinci sayiyi giriniz:");
    scanf("%d", &b);
    c=carp(a, b);
    printf("Carpim: %d\n", c);
    /* veya printf("Carpim: %d\n", carp(a, b)); */
}
int carp(int x, int y) /* fonksiyon */
   int sonuc;
    sonuc= x * y;
    return sonuc; /* veya return x*y; */
}
Program çıktısı:
Birinci sayiyi giriniz: 6
Ikinci sayiyi giriniz: 7
Carpım: 42
```

Bu programda, ana programdan girilen 6 ve 7 sayıları fonksiyondaki integer x ve y değişkenlerine gönderilmektedir. Bu sayılar fonksiyonda çarpılarak elde edilen integer 42 değeri lokal c değişkeninde tutulmaktadır. return c ile ise lokal c değişkeninde tutulan değer ana programa aktarılmakta ve aktarılan bu değer tekrar main içersinde tanımlanmış sonuc değişkenine aktarılarak sonuc değişkeninin değeri ana program tarafından görüntülenmektedir.

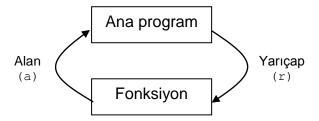
Aşağıdaki programda ise, ana programda dairenin yarıçapı girilmekte, bu değer fonksiyona gönderilmekte, fonksiyon da dairenin alanını hesapladıktan sonra bu değeri ana programa aktarmaktadır.

```
#include <stdio.h>
#define PI 3.141593
float daire(float y); /* fonksiyon ön bildirimi */
void main() /* ana program */
   float r, s;
   printf ("Dairenin yaricapini giriniz: ");
   scanf ("%f", &r);
   s = daire(r);
   printf("Dairenin alani: %6.2f dir.\n",s);
}
/* dairenin alanını hesaplayan fonksiyon */
float daire(float y)
   float a;
   a = PI * y * y;
   return(a);
}
```

Program çıktısı:

```
Dairenin yaricapini giriniz: 5
Dairenin alani: 78.54 dir.
```

Bu programdaki fonksiyon ile ana program arasındaki değer alışverişi aşağıdaki şekilde görülmektedir.

Aşağıdaki programda ise aynı satırda girilen 3 adet tam sayının en büyüğü bulunarak ekrana yazdırılmaktadır. Bu programda en büyük sayının bulunması işlemi eb fonksiyonunda yapılmaktadır. Bulunan değer ana fonksiyona döndürülerek ekrana yazdırılmaktadır. Fonksiyon ön bildiriminde eb fonksiyonunun üç adet integer değer alacağı bildirilmiş olup, değişken isimleri bildirilmemiştir. Bu tür tanımlamalar sadece fonksiyon prototiplerinde yapılabilir

```
#include <stdio.h>
int eb(int, int, int ); /* fonksiyon ön bildirimi */
void main()
   int a, b, c;
   printf("3 adet tam savi giriniz:");
   scanf("%d%d%d", &a, &b, &c);
   printf("Girilen sayilarin en buyugu: %d\n", eb(a, b, c));
}
int eb(int x, int y, int z)
   int ebs = x;
    if (y > ebs)
       ebs = y;
    if (z > ebs)
       ebs = z;
    return ebs;
}
```

Aşağıdaki örnekte ise kullanıcı tarafından girilen pozitif bir tamsayının faktöriyeli fakt fonksiyonu içersinde hesaplanıp main fonksiyona döndürülmektedir.

```
#include <stdio.h>
int fakt(int); /* fonksiyon ön bildirimi */

void main()
{
   int n;
   printf("Pozitif bir tam sayi giriniz:");
   scanf("%d", &n);
   printf("Sayinin faktoriyeli: %d\n", fakt(n));
}
```

```
int fakt(int i)
{    int j, f = 1;
    for(j = i; j >= 1; j--)
        f = f * j;
    return f;
}
```

Şimdi inceleyeceğimiz fonksiyonda ise static tipi bir değişken kullanılmıştır.

```
#include <stdio.h>
int fonk();
void main()
{    int i;
    for(i=1; i<=5; i++)
        printf ("%d ", fonk());
}

int fonk()
{    static int a; /* başlangıç değeri 0 kabul edilir */
    a= a + 10;
    return(a);
}</pre>
Program cıktısı:
```

Yukarıdaki programda fonk fonksiyonu ana program tarafından defalarca çağrılmakta, her çağırılışında a değişkeni daha önceki değerini korumaktadır.

III. RECURSIVE (ÖZYİNELİ) FONKSİYONLAR

10 20 30 40 50

Doğrudan veya dolaylı olarak kendi kendini çağıran fonksiyonlardır. Bazı uygulamalarda birçok algoritmanın recursive fonksiyonlarla yazılması daha sade ve kolaydır. Döngü deyimleri kullanılarak yazılan uygulamalar recursive fonksiyonlarla da gerçekleştirilebilir.

Aşağıdaki örnekte kullanıcı tarafından girilen pozitif bir tamsayının faktöriyeli recursive olarak hesaplanmakta ve görüntülenmektedir.

```
#include <stdio.h>
int fakt(int); /* fonksiyon ön bildirimi */
void main()
{    int n;
    printf("Pozitif bir tam sayi giriniz:"); scanf("%d", &n);
    printf("Sayinin faktoriyeli: %d\n", fakt(n));
}

int fakt(int i)
{    if (i > 1)
        return i*fakt(i-1);
    else
        return 1;
}
```

Örneğin n = 4 için fonksiyonun kendisini çağırdığı satır $n! = n \times (n-1)!$ ilkesi uyarınca aşağıdaki gibidir;

```
4 * fakt(3) \longrightarrow 3 * fakt(2) \longrightarrow 2 * fakt(1)

24 = 4 * 6 < -- 3 * 2 < -- 2 * 1
```

Recursive fonksiyonların daha iyi anlaşılması için diğer bir örnek:

```
#include <stdio.h>
void fonk(int); /* fonksiyon ön bildirimi */
void main()
    int n;
    printf("Pozitif bir tam sayi giriniz: ");
    scanf("%d", &n);
    fonk(n);
}
void fonk(int i)
{ printf("Gelen sayi: %d\n", i);
    if (i > 1)
        fonk(i - 1);
}
Ornek program çıktısı:
Pozitif bir tam sayi giriniz: 4
Gelen sayi: 4
Gelen sayi: 3
Gelen sayi: 2
Gelen sayi: 1
printf fonksiyonunun if koşulunda sonraya atılması durumunda;
void fonk(int i)
\{ if (i > 1) \}
    fonk(i - 1);
  printf("Gelen sayi: %d\n", i);
}
Örnek program çıktısı:
Pozitif bir tam sayi giriniz: 4
Gelen sayi: 1
Gelen sayi: 2
Gelen sayi: 3
Gelen sayi: 4
```

IV. DİZİLERİ FONKSİYONLARA GÖNDERME

Şu ana kadar gördüğümüz bilgi çerçevesinde, fonksiyonlara gönderilen parametre değerlerinin fonksiyon içerisinde değiştirilmesi mümkün değildir. Fonksiyona değişkenin sadece değeri gönderilir. Fonksiyon içerisindeki işlemlerden gönderilen parametrenin kendisi etkilenmez.

Dizilerde durum böyle değildir. Normal kullanımda dizi fonksiyona gönderildiğinde elemanlar değiştirilebilir (referans). Dizinin sadece herhangi bir elemanı gönderildiğinde ise değeri değiştirilemez (değer). Diziyi fonksiyona gönderirken sadece adını parametre olarak yazmak yeterlidir.

Aşağıdaki örnekte dizi eleman değerlerinin fonksiyon içersinde değiştirilmesi gösterilmektedir.

```
#include <stdio.h>
void kareleri(int []);
void main()
   int a[10];
    int i;
    for (i=0; i<10; i++)
        a[i] = i + 1;
    printf("Dizinin eleman degerleri:\n");
    for (i=0; i<10; i++)
        printf("%d ",a[i]);
    kareleri(a);
    printf("\nKare alma islemi sonrasi degerler:\n");
    for (i=0; i<=9; i++)
        printf("%d ",a[i]);
}
void kareleri(int a[])
    int i;
    for (i=0; i<=9; i++)
        a[i] = a[i] * a[i];
}
```

Dizi elemanlarının teker teker gönderilmesi durumunda aynı sonucu almak için elemanları aşağıdaki örnekte olduğu gibi adresleriyle göndermemiz gerekir.

```
#include <stdio.h>
void kareleri(int *);
void main()
   int a[10];
    int i;
    for (i=0; i<10; i++)
        a[i] = i + 1;
    printf("Dizinin eleman degerleri:\n");
    for (i=0; i<10; i++)
        printf("%d ",a[i]);
    for (i=0; i<10; i++)
        kareleri(&a[i]);
    printf("\nKare alma islemi sonrasi degerler:\n");
    for (i=0; i<=9; i++)
        printf("%d ",a[i]);
}
```

```
void kareleri(int *b)
    *b = *b * *b;
}
veya
#include <stdio.h>
int kareleri(int);
void main()
   int a[10];
    int i;
    for (i=0; i<10; i++)
        a[i] = i + 1;
    printf("Dizinin eleman degerleri:\n");
    for (i=0; i<10; i++)
        printf("%d ",a[i]);
    for (i=0; i<10; i++)
        a[i] = kareleri(a[i]);
    printf("\nKare alma islemi sonrasi degerler:\n");
    for (i=0; i<=9; i++)
        printf("%d ",a[i]);
}
int kareleri(int b)
    return b * b;
}
```

V. FONKSİYONLARI REFERANS YOLUYLA ÇAĞIRMA

Şu ana kadar yazdığımız fonksiyonlarda gönderilen parametrelerin (diziler hariç) değerlerinin değiştirilmesi mümkün değildi. Fonksiyon çağırıldığı zaman parametrelerin bir kopyası çıkartılıp fonksiyona gönderiliyordu. Bir fonksiyonun birden fazla değer döndürebilmesi için pointerlere (işaretçilere) ihtiyaç vardır. Aşağıdaki örneği inceleyelim;

```
#include <stdio.h>
int kare(int);
void main()
{    int i = 5;
    printf("Oncesi :%d\n", i);
    printf("Karesi :%d\n", kare(i));
    printf("Sonrasi:%d\n", i);
}

int kare(int k)
{    k++;
    int kare;
    kare = k * k;
    return kare;
}
```

Program ciktisi:

```
Oncesi :5
Karesi :36
Sonrası:5
```

Gönderilen parametrenin kopyası fonksiyona gönderildiği için fonksiyon içerisinde yapılan değişiklikler fonksiyonun çağırıldığı yeri etkilemez. Eğer gönderilen parametredeki değişikliklerin fonksiyonun çağırıldığı yerde de geçerli olmasını istiyorsak fonksiyona asağıdaki gibi parametreyi adresiyle göndermemiz gereklidir. Parametreyi adresiyle gönderdiğimiz için de, aşağıdaki örnekte olduğu gibi ilgili fonksiyonda bu adresi karşılayan bir pointer değişkene ihtiyaç vardır.

```
#include <stdio.h>
int arttir(int *);
void main()
   int i = 5;
   printf("Oncesi %d\n", i);
   printf("Karesi %d\n", arttir(&i));
   printf("Sonrasi %d\n", i);
}
int arttir(int *k)
   (*k)++;
    int kare;
    kare = *k * *k;
    return kare;
}
Program çıktısı:
Oncesi :5
```

Karesi :36 Sonrası:6

Aşağıdaki örnekte, Bubble Sort'ta kullanılan yer değişikliği (swap) algoritmasının fonksiyon yordamıyla uygulanması ve parametrelerin referans yolu ile gönderilmesi verilmiştir. Parametrelerin referans yoluyla değil de, değer yoluyla gönderilmeleri durumunda karşılaşılan sorunu siz tespit ediniz.

```
#include <stdio.h>
#define N 5
void degistir (int *, int *);
void main()
    int a[N], i, j;
    printf("%d tane sayi giriniz:\n", N);
    for(i=0;i<N;i++)
    {
        printf("%d. sayi: ",i+1);
        scanf("%d", &a[i]);
    }
```

Dizilerde işaretçi olduğu için a değişkeni bir dizi (veya işaretçi) ise a[i] ile *(a+i) ifadeleri aynı anlamı taşır.

Fonksiyona gönderilen dizinin fonksiyon içerisinde işaretçi olarak kullanımı örneği;

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#include <time.h>
float ort (int *);
void rasgele(int s[]);
#define N 10
void main()
    int i, s[N];
    rasgele(s);
    for (i=0; i< N; i++)
        printf("%4d\n",s[i]);
    printf("Ortalama:%6.2f\n", ort(&s[0]));
}
float ort (int *a)
    int i;
    float t = 0;
    for (i=0; i< N; i++)
        t = t + *(a+i);
    return t/N;
}
void rasgele(int s[])
   int i;
    srand(time(NULL));
    for (i=0; i< N; i++)
        s[i] = rand() % 100 + 1;
}
```

VI. HARICI FONKSIYONLAR

Şimdiye kadar incelemiş olduğumuz fonksiyonlar, çağrıldıkları ana program ile aynı dosyada yer almıştır. Fonksiyonları, ayrı bir dosya olarak yazdıktan sonra diskete veya hard disk'e kaydedip daha sonra çeşitli programlarda kullanmak mümkündür. Bu tip fonksiyonlara HARICI FONKSIYON adı verilir.

Aşağıdaki fonksiyon, önce ayrı bir dosya şeklinde yazılmış ve yaz.c adı altında kaydedilmiştir. Fonksiyonun ismi ise bilgi'dir. Yani başka bir programda kullanılırken bilgi() yazılarak çağrılacaktır.

```
#include <stdio.h>
void bilgi()
{
    printf("C Programlama.\n");
}
```

Aşağıdaki programda ise bilgi() fonksiyonu kullanılmıştır.

```
#include "D:\yaz.c"
void main()
{
  bilgi();
}
```

Program çıktısı:

C Programlama.

bilgi() fonksiyonu yaz.c dosyasında bulunduğu için, programın başlangıcında #include direktifi kullanılarak yaz.c dosyası programa dahil edilmiş, daha sonra da bilgi() yazılarak bu fonksiyon çalıştırılmıştır. Ana programın derlenmesi sırasında fonksiyon da otomatik olarak derlenerek programa dahil edilir.

Aşağıda ise toplama işlemi yapan topla() fonksiyonu ve bu fonksiyonu kullanan program görülmektedir.

```
int topla (int x, int y)
{
   int z;
   z=x+y;
   return(z);
}
```

Önce topla() fonksiyonu yazılır ve toplam.c adı altında hard disk'in D sürücüsüne kaydedilir. Daha sonra da aşağıdaki program yazılır ve derlenir.

```
#include <stdio.h>
#include <D:\toplam.c>
void main ()
{
    int a,b,c;
    printf("Birinci sayiyi giriniz:");
    scanf ("%d",&a);
    printf("Ikinci sayiyi giriniz:");
```

```
scanf("%d",&b);
c=topla(a,b);
printf("Sayilarin toplami: %d\n",c);
}

Program çıktısı:
Birinci sayıyı giriniz: 5
İkinci sayıyı giriniz: 10
Bu sayıların toplamı: 15
```

Bu programda önce #include direktifi kullanılarak D'de bulunan toplam.c dosyası programa dahil edilir. Bu dosyada topla() fonksiyonu bulunmaktadır. Daha sonra ana program içinde topla() fonksiyonu kullanılarak toplama işlemi gerçekleştirilmiştir.

VII. main() FONKSİYONA DEĞER AKTARILMASI

Ana fonksiyon olan main() fonksiyonu şimdiye kadar herhangi bir değer ataması yapılmadan kullanılmıştır. argc ve argv argümanları kullanılarak, komut satırından main() fonksiyonuna değer aktarılması mümkündür. argc, komut satırından girilen kelimelerin sayısı olup bu sayıya programın ismi de dahildir. argv ise komut satırından girilen kelimelerin başlangıç adresini tutan pointerdir.

Aşağıdaki programın ornek.c adı altında yazıldıktan sonra derlendiğini ve böylece ornek.exe dosyasının elde edildiğini kabul edelim. EXE uzantılı bir dosya olduğuna göre normal olarak komut satırında ornek yazılıp ENTER tuşuna basılırsa çalışması gerekecektir. Ancak bu programın özelliği şudur: Komut satırında program adının yanına başka bir kelime de yazılıp ENTER tuşuna basılırsa, bu kelime main() fonksiyona gönderilmiş olur.

```
#include <stdio.h>

void main(int argc, char *argv[])
{    if (argc < 2)
        printf("Adinizi yazmayi unuttunuz.\n");
    else
        printf("Merhaba %s", argv[1]);
}

Program çıktısı:
D:\Debug> ornek Kadir (ENTER TUŞUNA BASILACAK)
```

Aşağıdaki programda ise, komut satırında program adından sonra yazılan DOS komutları peş peşe çalışır.

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>

void main(int argc, char *argv[])
{    int i;
```

Merhaba, Kadir

```
for(i=1; i<argc;i++)
    system(argv[i]);
}</pre>
```

Bu program çalıştırılırken program adının yanına sırayla DIR, VER ve CHKDSK yazdıktan sonra ENTER tuşuna bastığımızı düşünelim. Bu durumda bu üç komut peş peşe çalışacaktır.

VIII. GENEL ÖRNEKLER

Örnek 1: Aşağıdaki programda, fonksiyonlar kullanılarak bir işyerinde çalışan işçilerin ücretleri hesaplanmakta ve bunlarla ilgili yazma ve okuma işlemleri yapılmaktadır. Programda değişiklikler yapılarak çeşitli konulara uyarlanabilir.

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#define N 5
int menu(int);
void giris();
void okuma();
char ad[N][80];
char tel[N][20];
int saat[N];
long maas[N];
void main()
    int sec;
    do
    {
        sec=menu(sec);
        switch (sec)
           case 0: break;
            case 1: giris(); break;
            case 2: okuma(); break;
            default: printf("Yeniden deneyiniz");
    }
    while (sec!=0);
}
int menu(int i)
   char str[80];
    printf("\n");
    printf("0 - Cikis\n");
    printf("1 - Bilgi Girisi\n");
    printf("2 - Bilgi Okuma\n");
    printf ("\nSeciminizi giriniz:");
    gets(str);
    i = atoi(str);
    return i;
}
```

```
void giris()
   int i;
    char temp[80];
    for (i=0; i< N; i++)
       printf("\n") ;
        printf("Iscinin adini giriniz :");
        gets(ad[i]);
        printf("Telefon numarasin1 giriniz :");
        gets(tel[i]);
        printf("Calisilan saat sayisini giriniz :");
        gets(temp);
        saat[i] = atoi(temp);
        printf("Saat ucretini giriniz :");
        gets (temp);
        maas[i] = atoi(temp);
    }
}
void okuma()
{ int i;
    for(i=0; i<N; i++)
       printf("\n") ;
        printf("Adı : %s Telefon no : %s\n", ad[i], tel[i]);
        printf ("Haftalik odeme: %d\n", maas[i] * saat[i]);
    }
}
```

Bu programdaki atoi() fonksiyonu, char tipi dizi değişkene aktarılmış olan bir sayıyı integer tipine çevirmektedir.

Örnek 2: Girilen harfi büyük harfe dönüştüren program.

Örnek 3: iki sayı ve aralarındaki işlem.

```
#include <stdio.h>
float hesapla(float, float, char);
```

```
void main ()
    float a,b;
    char op;
    printf("Operatoru, 1. sayiyi ve 2. sayiyi giriniz:");
    scanf ("%c%f%f",&op, &a, &b);
    printf("%6.2f %c %6.2f = %6.2f\n",a,op,b,hesapla(a,b,op));
}
float hesapla(float a, float b, char op)
    float s;
    switch (op)
        case '+': s = a + b; break;
        case '-': s = a - b; break;
        case '*': s = a * b; break;
        case '/': s = a / b; break;
        case '%': s = (int)a % (int)b; break;
        default: s = 0;
    return s;
}
```

Örnek 4: N adet öğrencinin (öğrenci sayısı belli) öğrenci numarasını ve sınav sonuçlarını okuyup, okunan bu bilgileri giriş sırasına göre görüntüleyen ve sınav sonuç ortalamasını bulan uygulama aşağıda verilmiştir.

```
#include <stdio.h>
void giris(int no[], int not[], int N);
float ortalama(int not[], int N);
void goruntule(int no[], int not[], int N);
void main()
   int N;
   int OgrNo[BUFSIZ], BNotu[BUFSIZ];
    float ort;
   printf("Ogrenci sayisini giriniz: ");
   scanf("%d", &N);
   giris (OgrNo, BNotu, N);
   goruntule(OgrNo, BNotu, N);
   ort = ortalama(BNotu, N);
   printf("Not ortalamasi: %5.2f\n", ort);
}
void giris(int no[], int not[], int N)
   int i;
    for (i=0; i< N; i++)
       printf("Ogrenci no gir: ");
       scanf("%d", &no[i]);
       printf("%d numarali ogrencinin notunu gir : ", no[i]);
        scanf("%d", &not[i]);
    }
}
```

```
void goruntule(int no[], int not[], int N)
{
    printf("Ogrenci#\tNotu\n");
    for (int i=0; i<N; i++)
        printf("%8d\t%3d\n", no[i], not[i]);
}

float ortalama(int not[], int N)
{
    float t;
    int i;
    t = 0;
    for (i=0; i<N; i++)
        t = t + not[i];
    float ort = t / N;
    return ort;
}</pre>
```

Yukarıdaki uygulamaya ek olarak;

- 60'dan küçük sınav sonuçlarını ve bu sonuçlara ait öğrenci numaralarını görüntüleyen fonksiyonu,
- Ortalamanın üstünde not alan öğrenci numaraları ve bu öğrencilere ait notları görüntüleyen fonksiyon,
- 60'dan küçük sınav sonuç değerlerinin sayısını veren fonksiyonu (return),
- En yüksek sınav sonucunu veren fonksiyonu (return),
- En düşük sınav sonucunu veren fonksiyonu (return),
- Sınav sonuçlarına göre küçükten büyüğe sıralı olarak öğrenci numaralarını ve sınav sonuçlarını görüntüleyen fonksiyonu,
- Öğrenci numaralarına göre küçükten büyüğe sıralı olarak öğrenci numaralarını ve sınav sonuçlarını görüntüleyen fonksiyonu ve
- Sinav sonuçlarına ait standart sapmayı veren fonksiyonu $\sqrt{\frac{\sum\limits_{i=1}^{n}(\overline{x}-x_{i})^{2}}{n}}$ yazınız (return).

 \overline{x} :Not ortalaması x_i :i. Öğrencinin notu